

Sygnatura akt I C 760/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodnicząca: SSR Małgorzata Adamek-Rogowska

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2017 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko A. S.

o zapłatę

I powództwo oddała,

II zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 360,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 760/16

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. pozwem wniesionym w dniu 23.03.2016r. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego A. S. kwoty 841,53 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23.03.2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania twierdziła, że pozwany zawarł w dniu 24 stycznia 2008 r. z bankiem (...) S.A. (poprzednio (...) Bank S.A.) umowę bankową, na podstawie której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną, zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w umowie. W związku jednak z tym, że pozwany nie wywiązał się z zobowiązania umownego, niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Następnie bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, który po zaopatrzeniu w klauzulę wykonalności był podstawą wszczęcia postępowania egzekucyjnego, nie doprowadzając jednak do wyegzekwowania wierzytelności. W dniu 6 lipca 2015 r. (...) Bank (...) S.A. zawarł ze stroną powodową umowę przelewu wierzytelności.

W dniu 19.04.2016r. Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie wydał w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty uwzględniający żądanie.

Pozwany wniósł od niego sprzeciw. W sprzeciwie wniósł o oddalenie powództwa, zarzucając brak zobowiązania wynikającego z umowy kredytowej oraz podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany zawarł w dniu 24 stycznia 2008 r. z (...) Bankiem SA z siedzibą we W. umowę pożyczki gotówkowej, na mocy której otrzymał kwotę 600,00 zł na okres od dnia 24 stycznia 2008 r. do dnia 24 listopada 2008 r. Kwota miesięcznej raty pożyczki, powiększona o opłatę z tytułu prowadzenia rachunku przez bank, wynosiła 74,66 zł.

/dowód: umowa pożyczki gotówkowej – k. 48-49/

W dniu 16 czerwca 2009 r. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. wystawił przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny.

/dowód: bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 16 czerwca 2009 r. kserokopia – k.50/

Postanowieniem z dnia 21 października 2009 r. Sad Rejonowy w Kamiennej Górze, sygn. akt I Co 1201/09 nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu – wyciągowi z ksiąg (...) Banku S.A. z siedzibą we W. z dnia 16 czerwca 2009 r.

/dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z

dnia 21 października 2009 r., sygn. akt I Co 1201/09 – k. 51/

Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego z wniosku banku było prowadzone przeciwko pozwanemu przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kamiennej Górze J. P. postępowanie egzekucyjne w sprawie o sygn. akt Km 621/10.

/okoliczność bezsporna/

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2014 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze J. P. (2) umorzyła wszczęte przeciwko pozwanemu postępowanie egzekucyjne wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Tytuł wykonawczy został zwrócony wierzycielowi (...) Bank (...) S.A.

/dowód: postanowienie z dnia 30 czerwca 2014 r. – k. 52-53/

Umową z dnia 6 lipca 2015 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. dokonał przelewu przysługującej mu wobec pozwanego wierzytelności na rzecz strony powodowej. O powyższym zdarzeniu pozwany został zawiadomiony.

/dowód: umowa przelewu wierzytelności z 6.07.2015 r. k. 29-45, zawiadomienie o przelewie wierzytelności k. 46, zawiadomienie o cesji wierzytelności k. 47/.

Sąd zważył, co następuje:

Podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia jest uzasadniony. Wprawdzie przepis art. 123 k.c. określa, kiedy następuje przerwanie biegu przedawnienia, a przepis art. 124 k.c. stanowi o skutkach przerwania przedawnienia, ale w rozpoznawanej sprawie - wbrew twierdzeniom powoda - przepisy te nie znajdują zastosowania. I tak – w myśl przepisów art. 123 § 1 pkt 1, 2 i 3 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje oraz przez wszczęcie mediacji. Zgodnie natomiast z przepisem art. 124 § 1 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. W określonych więc przepisami k.c. sytuacjach następuje przerwa biegu przedawnienia, którego materialnoprawnym skutkiem będzie rozpoczęcie tego biegu na nowo.

Niewątpliwie wszczęcie zainicjowanego wnioskiem egzekucyjnym przez wierzyciela pierwotnego, to jest (...) Bank (...) S.A. (poprzednia nazwa (...) Bank S.A.) postępowania egzekucyjnego miało skutek materialnoprawny w postaci przerwy biegu przedawnienia, ale skutek ten odnosił się wyłącznie do wierzyciela – banku i dłużnika - pozwanego, pozostających w stosunku zobowiązaniowym wynikającym z umowy pożyczki. Przedmiotowe postępowanie egzekucyjne zostało następnie umorzone w wyniku bezskuteczności egzekucji. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonej w uchwale z dnia 19 lutego 2015 r., sygn. akt III CZP 103/14, umorzenie postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela – banku, prowadzącego egzekucję na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego klauzulą wykonalności, niweczy skutki przerwy biegu przedawnienia spowodowane

złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji (Lex – III CZP 103/14, uchwała Sądu Najwyższego). Umorzenie postępowania z urzędu natomiast z przyczyny bezskuteczności egzekucji na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. powoduje, że bieg przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym rozpoczyna się na nowo (Lex – III CZP 29/16, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 r., III CZP 29/16). Z tą ostatnią tezą niewątpliwie należy się zgodzić. Jednakże w rozpoznawanej sprawie nie znajduje ona zastosowania ze względu na podmiot, będący w sprawie powodem. Wobec strony powodowej bowiem wszczęcie postępowania egzekucyjnego z wniosku banku – pierwotnego wierzyciela w ogóle nie rodziło jakiegokolwiek skutku materialnoprawnego w postaci przerwania na korzyść strony powodowej biegu przedawnienia. Skutek przerwy biegu przedawnienia poprzez zainicjowanie egzekucji, pojawia się wyłącznie w układzie bank – dłużnik. Egzekucja prowadzona była na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego (...) Bank SA z siedzibą we W. z dnia 16 czerwca 2009 r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 21 października 2009 r. W sytuacji, gdy następuje cesja wierzytelności, przerwanie biegu przedawnienia w ogóle nie ma zastosowania do nabywcy. Sąd Najwyższy, wskazał w uchwale z dnia 29 czerwca 2016 r., sygn. akt III CZP 29/16, że nabywca wierzytelności, niebędący bankiem, nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia, spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (Lex – III CZP 29/16). Pogląd ten wyraża również Sąd Rejonowy.

Bankowy tytuł egzekucyjny zaopatrzony klauzulą wykonalności nie jest zwykłym tytułem wykonawczym. Wynikał on z uprzednio z uprzywilejowanej pozycji banków. Prawo bankowe dawało bankowi możliwość wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, mimo iż ten był przecież równorzędną - w świetle prawa cywilnego sensu largo - stroną stosunku zobowiązaniowego. Bank miał mimo tego swoiście ukształtowaną pozycję, z której płynące korzyści nie powinny się rozciągać na kolejne podmioty. Uznać w konsekwencji należało, że wyjątkowość instytucji bankowego tytułu egzekucyjnego powodować musi wyłączenie kolejnych podmiotów od objęcia materialnoprawnymi skutkami wszczęcia egzekucji z wniosku egzekucyjnego banku. Skutki te dotyczyły wyłącznie banku i nie służyły oraz nie służy każdorazowemu nabywcy roszczeń, niebędącego bankiem. We wskazywanej wyżej uchwale z dnia 29 czerwca 2016 r. Sąd Najwyższy wskazał wyraźnie, że w przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym. Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego związane są tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności.

Biorąc pod uwagę powyższe, zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwanego jest w świetle art.118 k.c., przewidującego dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej (...) -letni termin przedawnienia, skuteczny. W konsekwencji może on na podstawie art. 117 § 2 k.c. się uchylić od zaspokojenia roszczenia strony powodowej. W związku z powyższym powództwo podlegało oddaleniu.

Postanowienie o kosztach wydano na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.